

המועמדות לתכונות

אחרי שהופיעה בשבוע שעבר לפני המצלמה הקבוצה הראשונה של המועמדות הסופיות לתואר "מלכת המים 1958", התייצבו השבוע המועמדות האחרונות, רואיינו ארוכות עליידי וועדת-התחרות לקראת הופעתן בנשף הבחירה אשר יתקיים במלון "רמת-אביב" ביום החמישי הבא (ראה הודעה בעמוד 2). למעלה: אחת המועמדות הסופיות, נורית רונאי, עונה לשאלות חברי הוועדה — הצייר גרשון גרא, שינהל את נשף הבחירה, ראשיהמוערכת שלום כהן וחברת-המוערכת סילבי קשת. משמאל: שלוש מבין המועמדות הסופיות, הפקידה שרה זמיר, התלי מירה תלמה נויפלר והתלמידה יהודית מזרחי, בשעת הצילומים של יומן "כרמל". בנשף-הבחירה תפגנה המועמדות כשרונותיהן המיוחדים.

אנשים

ימיום את דבר הביתה. ביקשתי שיפסיקו, ולא עזר כלום. רק אחרי שלושה חדשים השגתי פרוטקציה מיוחדת בועד הפועל והפסיקו לי את משלוח העתון.

ביקור, לא עסקים

אחרי הפרשה המפורסמת של משלוח קללות בתכנית שלושה בסירה אחת, ש' אחריה נאלץ שירות השדור לבקש את סלי-חנם של אתרמן ואהרון מגר, עתיד כנראה גם בעליו של מועדון החיאטרון יצחק קרישזון להסתכך בפרשה דומה. הפעם יהיה אחראי לה הפוזמונאי חיים כפר, שכתב לתכניתה החדשה של רביעות המועדון פזמון על קיטנות קיץ, כשהוא רומז לקיטנות שפירסמו השנה שחקני תיאטרון וכדורגל על מודעותיהם. כתב חפר: "הם ישימו אצלנו בטונות / יחקו אריות וצבועים (אריק אמיר מחקה הקולות) / הם תנין יקראו כמו (יהושע) ברטונוב / יחשבו שזה קול אלהים...". את האדום הגדולה לכדורגל הפגינו צמד הזמרים הדל ואביבה רוזה, כשהלכו בצחצח לראות את הסרט על אליפות העולם בכדורגל בקולנוע מרכז בתל-אביב. לפתע, כשעל הכד הופיעה לשניה תמונתו של ה'

באחרים הזקוקים למנוחה... ואת ה' טרננים המפריעים לאדם בעבודה... ה' צייר מאנה כץ חזר השבוע לארץ אחי מסע ארוך ביאסן, הרגים אופנה חדשה, הופיע ברחובות תל-אביב כשהוא לבוש במכנסי מלח לבנים ובחולצת מלחים כחולה לבנה... תליפת-דברים משעשעת ה' רחשה השבוע בהעדת החקירה לפרשת שטה. כששאל מנהל בית-כלא שטה 'שלוש שוויילי את יושב-ראש ההעדה, השופט המחוזי משה עזיזוני: "תגיד, אתה סברה?" הודה עזיזוני, לא במקום, כאלו היה הוא הנחקר: "כן, אני גליציאנער... מלחמה עד חרמה הכרזו המשורר נתן אתרמן באנפת השק. כאשר ראה את הזמר אריה לביא בלוית רעייתו שושיק לביא, להם נוטר אתרמן איבה מאז פרשת אנקש. העיר המשורר: "הנה אריק ושושיק בשקיק". מלה טובה היתה לאלתרמן גם בשביל עדה כרנחום, המכונה "עדה השמנה", אותה ראה בשמלת שק עם פסים: "תנהיגי לא לרדת מהפסים"... אחרי ששמע כי דבר הקדיש לו מאמר השמצה חריף, המנתח את צורת ההומור שלו מבחינה מדעית, סיפר דן בראמון על פרשת יחסיו עם עתון ההסתדרות: "אחרי שעזבתי את דבר-השבוע המשכתי לקבל

זכות ראשונים

בטקס חגיגי נחוג השבוע יובל 80 השנה של ד"ר ארתור בירם, מנהל בית-הספר הריאלי בחיפה מזה 44 שנה. רק מעטים מבין מאות המוזמנים ואישי הציבור ש' השתתפו בטקס ידעו כי למעשה יכול היה הד"ר בירם להתחיל את הקריירה שלו כ' מנהל בית-ספר ריאלי בארץ עוד שנה קודם לכן, ב'1913. הד"ר בירם, שהיה רב פורמלי בבולין, עסק בהוראת שפות קלאסיות ב' בתי-ספר פרוסיים. כשחברת עזרה הברלינית עמדה לפתוח בית-ספר ריאלי ליד הסכניון בחיפה, היא הזמינה את הד"ר בירם לנהל. אולם בירם סירב, אחרי שהתברר דרשה ששפת הלימודים בבית-הספר תהיה גרמנית והלימודים יתנהלו ברוח התרבות הגרמנית. רק שנה אחר כך קיבל הד"ר בירם בית-ספר קטן ודל תחת הנהלתו... אבא, נסיתו הצבאית של הד"ר בירם היתה ידועה כבר באותם הימים. עוד בשנה בה קיבל את הנהלת בית-הספר, עזב אותו הד"ר בירם, חזר לגרמניה כדי להצטרף לצבא הגרמני שלחם בחזית הרוסית, תחילה כחייל פשוט ואחר כך כקצין תובלה... בשיחתו ה' מפורסמת של עמוס חכם עם ראש ה' ממשלה התקעש דויד בקרנריון לקבוע כי בתקופה החדשה היה הוא הראשון ש' בחר לבנו את השם עמוס, ורק מאוחר יותר הפך זה עם פופולרי, אולם עמוס חכם העמידו על טעותו, הוכיח לו כי בין יוצאי צפון אפריקה השם עמוס הוא מקובל ונפוץ מזה מאות בשנים... על פגישת עם הסופר היהודי הסובייטי איליה אהרנ' בורג סיפר השבוע המשורר אברהם שדונסקי, שחזר מועידת השלום העולמית כסטוקהולם. לדברי שדונסקי התמרמר אהרנ' בורג על שמשמיצים אותו בישראל ורואים בו אנטישמי. כשניסה שדונסקי להסביר ל' אהרנבורג מה מקור השקפה זאת עליו, נפרד ממנו הסופר בועף: "אז גם בעיניך אני אנטישמי".

הדברים השנואים

מה הם הדברים שהוא שונא ביותר, גילה השבוע הסופר ש' עגנון בשיחה עם הקריקטוריסט שמעון צבר. שח עגנון: "קודם כל אני שונא את כל אלה שגנבו את שמי, כן, פשוט גנבו. כשנטלתי את השם עגנון לא היה עוד שמועץ אחד בכל העולם, והנה עכשיו אני שומע עגנון ב' חיפה ועגנון בתל-אביב. מה זה, כבר אסור לאדם לזכות שמו בשקט? למה לא מר' ציאים חוק אסור לגנוב שם ש' בן-דאם... דברים אחרים שעגנון שונא: "את אלה המדפיסים בלי נטילת רשות... את הנהגים העוברים וצופרים בלי להתחשב

פסוקי השבוע

- שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר: "אחרי קריאת מאמרים מסויימים בעתונות אני מתרשם כי שום ענף בארצנו אין לו זכות קיום, חוץ מהעתונות."
- שר החינוך והתרבות זלמן ארן: "גם לישראל יש פוטנטיק הטובב את כדור הארץ — זהו התנין."
- הפיליטונאי יוסף ("נץ") ויניצקי, בענותו על השאלה מדוע שמח בן-גוריון כל כך על פגישתו עם עמוס חכם: "סוף סוף פגש עמוס חכם אחד."
- ח"כ צ"ב יוסף ספיר, בישיבת ועדת חוץ ובטחון של הכנסת: "מה אתם רוצים משיטתית, הוא בכלל לא ידע שיש בית-סוהר בשטה!"
- העתונאי שמואל שניצר, בתשובה על הטענה כי האסירים הערביים רוכזו בכלא שטה כדי למנוע דליפת ידיעות בטחוניות לאזניהם מפי האסירים היהודיים: "מי יודע, אולי יבוא יום ושירות בתי-הסוהר יחליט שצריך לשחרר כל אסיר ערבי תיכף עם תפישתו, בטרם יהיה סיפק בידו לאסוף אינפורמציה על מצב הבטחון בבתי-הסוהר של מדינת ישראל?"
- הד"ר יוסף בורג, בכנס הברית העברית העולמית: "ברית המילה העעירה את היישוב; ברית-בגוד הסעירה את המזרח-התיכון, ואילו הברית העברית העולמית חייבת להסעיר את תפוצות הגולה."
- המבקר אשר נהור, בביקורת על חידושו של תיאטרון לייז'הלו: "לה = לא"

כדורגלן החלסי ג'ון צ'ארלס תופס את ראשו בידיו, צעק מישהו באולם: "מי שלם עבור הכרטיס?". . . ליעקב ("גיוק") ארקין צפויה אחת האכזבות של חיינו. בעוד שבועות מספר עומדת לחזור ארצה להקת הבאלט של ז'אן באביליה ועמה הרקדנית הצרפתייה שכה העריצה את גיוקי — ליו פיניי. וזוקא לאותה תקופה תיכנן גיוקי נסיעה לפאריז, תוך תקווה לפגוש שם את ליני. עתה אין הוא יכול עוד לבטל את נסיעתו... עמוסי חזיות ורשמים חזרו השבוע ארצה שלושת הצעירים ה' ישראלים שערכו מסע של חדשים באי-רופה: אברהם ("פישל הגדול") רשא, מנהל תיאטרון זירה, ושני עסקני הספורט הצעירים דורון קרדו ממכבי תל-אביב ודני זיידל ממכבי חדרה. דרישת-השלום הראשונה שלהם היתה מחיה הרריי, אותה ביקרו באולפן ההסרטה של חסרו ברומא. חיה צבעה את שערה, הפכה משחורה לגינגיית, והבמאי של ב'חזור וידיאם ויילר מביע באוזני כל את הערצתו אותה. חיה ניצלה את ביקורם של הישראלים ל' מטרה מיוחדת: מכיוון שכוכב הסרט 'ציארלסון הספון חזר וטען ברציפות כי הוא יכול להופיע בסרט כיהודי, ב' שיער בלונדי, הביאה חיה לפניו את דני ויידל, בלונדי בעל פנים אריים מובהקים, הצגה אותו כיהודי לתדהמתו של הספון... פישל לא שכת, לפני צאתו למסע, להצטייד בכרטיס ביקור, עליו היה רשום "מנהל תיאטרון זירה, ישראל". בהיותו ב' לונדון לא הצליח להשיג כרטיסים להצגת גברתי הנאוה של רקס הריסון. הוא בא לתיאטרון, הושיט את כרטיס הביקור שלו לשוער המנומס, שמהר להובילו אל רקס הריסון בכבודו ובעצמו. רקס לא ויילז בערכו של מנהל תיאטרון — אפילו יש' ראל — ניהל עמו שיחה קצרה. דרך אגב, הזכיר לו פישל כי הוא היה מאוד רוצה לראות את הצגתו, אך חבל שאי-אפשר להשיג בקופה כרטיסים למשך השנתיים ה' באות. מיד סידר הריסון לפישל זוג מקומות בשורה הראשונה ביציע. אחרי ההצגה שוב ניגש פישל להודות לרקס הריסון, וחבריו אומרים שאף הומיני אותו להופיע לצידו של יעקב בורדו במשח וינסלטור בידה. תשובתו של הריסון להצעה היתה אידיה מאוד: "אני אבוא לישראל לביקור ולא לשם עסקים". . . המחזה הבא אשר יועלה במסגרת ערבי-התקראה של הקאמרי ביום ששי הקרוב, יהיה פייתה של יורם מט"ל מור, בו באה לידי גילוי ההתנגשות בין האכזבת האבסטרקטית לריאליסטית. את ה' ויכתב שלאחר ההקראה יפתח יוסף זריצקי, הצייר אשר תמונתו האבסטרקטית נפסלה לתצוגה בתערוכת-העשור.